Ey Kullarım! Ben zulmü nefsime haram kıldım ve sizin aranızda da haram kıldım, - birbirinize zulmetmeyin

Ebû Zer -radıyallahu anh-'dan rivayet edildiğine göre; Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah Teâlâ'dan rivayet ettiği hadiste Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: «Ey Kullarım! Ben zulmü nefsime haram kıldım ve sizin aranızda da haram kıldım, - birbirinize zulmetmeyin. Ey kullarım! Hepiniz dalalettesiniz. Ancak benim hidayet ettiğim müstesna. Benden hidayet isteyin, size hidayet edeyim. Ey kullarım! Hepiniz açsınız, ancak benim yedirdiğim müstesna. Benden yemek isteyin, sizi yedireyim. Ey kullarım! Hepiniz çıplaksınız, ancak benim giydirdiğim müstesna. Benden elbise giydirmemi isteyin, sizi giydireyim. Ey kullarım! Siz gece gündüz hata ediyorsunuz ve ben günahların hepsini bağışlıyorum. Benden bağışlanma isteyin, sizi bağışlayayım. Ey kullarım! Siz bana zarar veremezsiniz ve bana fayda da veremezsiniz. Ey kullarım! Eğer sizden evvelkiler, son olarak gelenleriniz, insanlarınız, cinleriniz içinizdeki en takva sahibi bir adamın kalbi üzere olsa bu benim mülküme hiç bir şey ilave etmez. Ey kullarım! Eğer sizden evvelkiler, son olarak gelenleriniz, insanlarınız, cinleriniz içinizden en fasık bir adamın kalbi üzere olsanız benim mülkümden bir şeyi eksiltmez. Ey kullarım! Eğer sizden evvelkiler, son olarak gelenleriniz, insanlarınız, cinleriniz bir yerde toplanıp benden istese, herkese istediğini veririm de bu benim katımdakilerden ancak, iğnenin denize daldırıldığı zaman denizden eksilttiği kadar eksiltir. Ey kullarım! Yaptıklarınız ancak sizin amellerinizdir, ben onları yazıyorum, sonra size tam karşılığını vereceğim. Kim bir hayır bulursa Allah'a hamt etsin. Kim bundan başka bir şey bulursa, nefsinden başkasını kınamasın.»

[Sahih Hadis] [Müslim rivayet etmiştir]

Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- Allah Teâlâ'nın zulmü kendi nefsine haram kıldığını ve kullarının arasında da haram kıldığını haber vermiştir. Bundan dolayı kimsenin kimseye zulmetmemesi gerekir. Allah'ın hidayet ettiği ve muvaffak kıldığı kullar hariç bütün kullar dalalet üzeredir. Kim hidayeti Allah Teâlâ'dan isterse Allah ona hidayet eder ve muvaffak kılar. Şüphesiz insanlar bütün işlerinde Allah'a muhtaçtır. Kim Allah'tan ihtiyacını karşılamasını isterse, Allah ona yeter. Allah'ın kulları gece gündüz günah işlerler. Allah Teâlâ bu günahları örter ve kulu bağışlanma dilediğinde onu affeder. Kullar Yüce Allah'a ne zarar verebilir, ne de fayda verebilir. Kulların hepsi aralarındaki en takvalı insan gibi dindar olsalar bile, bu takvalı olmaları Allah'ın mülküne bir şey katmaz. Kulların hepsi aralarındaki en fasık insan gibi olsalar bile, bu fasıklıkları Allah'ın mülkünden bir şey eksiltmez. Çünkü onlar zayıf ve her zaman, durum ve mekânda Allah'a muhtaç olan kimselerdir. Yüce Allah bütün kullarından müstağnidir. Kullar insanlar ve cinler olarak baştan sona bütün hepsi bir yerde toplansalar ve herkes dilediğini Yüce Allah'tan istese, bu istekleri Allah Teâlâ'nın mülkünden toplu iğnenin denize sokulup çıkarıldığında denizden hiçbir şey eksiltmediği gibi Allah'ın mülkünden de bir şey eksiltmez. Bu da Allah Teâlâ'nın zenginliğinin mükemmelliğini gösterir.

Şüphesiz Yüce Allah, kullarının işlemiş olduğu amelleri kaydedip yazmakta ve kıyamet günü karşılıklarını verecektir. Kim amelinin karşılığını hayır olarak görürse, Allah'a itaat etmekte muvaffak kılındığı için Allah Teâlâ'ya hamt etsin. Kim de amelinin karşılığını kötü olarak görürse, kendisini hüsrana sürükleyen kötü nefsinden başkasını suçlamasın.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4810